

ikke tidligere har omfattet Møntfabrikationen. Overfor det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen skal jeg sige, at jeg er Grosserer og Fabrikant og har Borgerskab baade som Smed og Snedker her i Staden København. Jeg har i et Tidsrum af 15 Aar beskæftiget mig udelukkende med at indrette Butikker, Kontorlokaler og lignende, og jeg tror, at jeg har erhvervet mig nogle Kundskaber paa dette Omraade. Paa det ærede Medlem Hr. Chr. Hansens Spørgsmaal om, hvorfra jeg har mine Kundskaber, vil jeg svare, at dem har jeg faaet dels ved at gaa i en god Skole, dels ved at udvikle mine Kundskaber ved Studier paa forskellige Omraader, og derved har jeg ogsaa faaet Kendskab til forskellige Byggeforhold. Jeg tillader mig at spørge, hvorfra det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen har sine Kundskaber, specielt sin Kyndighed med Hensyn til Bygningsvæsen. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes man skal indrette en Fabrik. Det er en længere Historie at forklare dette Forhold, som jeg med de Kundskaber og den Uddannelse, jeg nu en Gang har faaet, virkelig kender en Del til; men jeg tror, det vilde være at spille Tingets Tid at give det ærede Medlem et Kursus i den Henseende fra dette Sted. Hvis det ærede Medlem ønsker nærmere Forklaring, skal jeg derimod gerne privat give ham en Time i den Slags Kundskaber.

Blandt de saglige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen fremsatte, er der en, jeg gerne vil beskæftige mig med, idet den maaske kunde have nogen Indflydelse paa dette Ting, nemlig Udtalelsen om, at de gamle Lokaler i Øjeblikket er sundhedsfarlige. Det er fra forskellige Sider nævnt, at den gamle Metode, som anvendes ved Smeltning af Metaller, udviklede Os og Røg, hvilket medførte Gene for de Arbejdere, der var beskæftigede derved. Forholdet er det, at disse aabne Esser ikke anvendes mere, man er allerede i Øjeblikket gaaet over til Oliefyring, og man har Møntmesterens Udtalelse for, at Oliefyring ikke er generende eller skadelig for de ved Smeltningen beskæftigede Arbejdere. Jeg vil gerne udtrykkelig nævne dette, thi der er i de mange Bilag stadig anført, at Skorstenstrækket var for svagt; dette var Tilfældet ved Anvendelsen af den gamle Metode, hvorefter man benyttede de aabne Esser, men disse Metoder anvendes altsaa ikke mere, og derfor er Skorstenstrækket for Øjeblikket fuldt ud tilstrækkeligt til at borttrække den rent minimale Os, som kommer fra disse Oliefyringsovne.

Det er nævnt, at de af Statsarkitekten

omtalte Omforandringer ifølge Overslaget skulde koste 418 000 Kr. Jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at Beløbet er fuldkommen rigtigt, jeg vil endda gaa saa vidt som til at sige, at Bekostningen nok vil blive noget større; men en helt anden Ting er, om det overhovedet er nødvendigt, hvis man vil gaa til en Omforandring, at anvende de i Overslaget anførte 300 000 Kr. til Undermuring af samtlige Mure i den gamle Bygning. Jeg mener absolut nej.

Den ærede Ordfører Hr. Nørskov udtalte sig om den Stilling, min Partifælle i Landstinget Hr. Tvede havde indtaget, og oplæste, hvad denne havde udtalt. Jeg skal kun henvise det ærede Medlem til Behandlingen i Landstinget den 19. Marts 1920; det ærede Medlem vil da se, at vi fra vor Side har taget Afstand fra Opførelsen af en ny Møntbygning, og at vi ogsaa har stemt derimod. Det ser da noget mærkeligt ud, at den ærede Ordfører siger, at vi har udtalt os i alle Henseender velvilligt med Hensyn til dette Lovforslag. Det var en underlig Maade at vise sin Velvillie paa! Naar det ærede Medlem udtalte, at den her anslaaede Sum sikkert ikke vilde blive overskredet, maa jeg bede det ærede Medlem se efter, hvordan det er gaaet med tidligere Bevillinger; han vil da finde, at ikke et eneste Statsbyggeføretagende er holdt indenfor det budgetterede Beløb, men Beløbet er i alle Tilfælde overskredet med ca. 100 pCt. Jeg er tilbøjelig til at antage, at det vil gaa noget lignende i dette Tilfælde, Erfaringen viser, at det gaar i den Retning. Selv med de faldende Priser tror jeg ikke, at det her anslaaede Beløb kan holde.

Overfor Anken over, at Arbejderne skal gaa over Gaarden fra det ene Lokale til det andet, henviste det ærede Medlem til Rigshospitalet, hvor et lignende Forhold findes, og omtalte, at der fra Lægernes Side har været udtalt, at det oven i Købet var en Fordel. Det siger nu det ærede Medlem Hr. Nørskov i Øjeblikket; men jeg beder ærede Medlemmer bemærke, hvorledes de Herrer, som har beskæftiget sig med Sagen, ogsaa Møntmesteren, udtrykkelig har anført, at det er overordentlig sundhedsfarligt og skadeligt for de vedkommende at gaa over Gaarden. Jeg synes saaledes ikke, det Argument fuldt holder Stik.

Med Hensyn til Bronzepladerne omtalte det ærede Medlem Hr. Nørskov den Risiko, der er ved at faa leveret Pladerne fra et dansk Firma: der kunde nemlig indtræde Strejke! Jeg maa sige, at jeg tror ogsaa,